

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXIV. — Wydana i rozesłana dnia 29. września 1901.

Treść: № 148. Ustawa, którą z częściową zmianą i z częściowym uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870 i z dnia 24. listopada 1876, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej.

148.

Ustawa z dnia 27. września 1901,

którą z częściową zmianą i częściowym uzupełnieniem ustaw z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, i z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137, zostają na nowo uregulowane stosunki służbowe weterynarzów urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Przy politycznych władzach administracyjnych wszystkich instancji ustanowieni będą weterynarze urzędowi, posiadający odpowiednie kwalifikacje, którzy mają być stałymi organami zawodowymi tych władz (§§. 2 i 3) w sprawach rządowej administracji weterynaryjnej.

O ile ustawa niniejsza nie zawiera odmiennych postanowień w tym względzie, do ustanawiania weterynarzów i do ich stosunku służbowego stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą co do urzędników koncepcyjnych w administracji politycznej.

§. 2.

Otrzymańnię stałej posady weterynarza urzędowego w rządowej administracji weterynaryjnej pod-

lega warunkom, jakie są przepisane w ogólności dla wstąpienia do służby rządowej, a w szczególności zawisa nadto od udowodnienia następujących okoliczności:

- a) że kandydat zdał z dobrym postępem egzamin dojrzałości w jednej z tutejszo-krajowych szkół średnich (gimnazyów albo szkół realnych);
- b) że po zdaniu przepisanych egzaminów ścisłych uzyskał w jednej z tutejszo-krajowych wyższych szkół weterynarskich promocję na weterynarza (dyplom weterynarski);
- c) że zdał z dobrym postępem egzamin weterynarsko-fizyczny.

§. 3

Weterynarze urzędowi, pełniący obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej, dzielą się — o ile stosownie do §. 9go nie są zamieszczeni w etacie urzędników Ministerstwa spraw wewnętrznych — na:

- a) asystentów weterynarskich,
- b) weterynarzów powiatowych,
- c) starszych weterynarzów powiatowych,
- d) inspektorów weterynarskich,
- e) krajowych referentów w sprawach weterynaryjnych,
- f) ministerjalnego referenta w sprawach weterynaryjnych.

Asystenci weterynarsey.

§. 4.

Do sprawowania czynności praktycznych, wchodzących w zakres rządowej służby weterynaryjnej.

tudzież w celu przysposobienia odpowiedniego przybytku na przyszłość, ustanowieni będą przy władzach politycznych krajowych asystenci weterynarscy, po części z adjutum, po części bez adjutum, do których w ogólności stosowane będą w analogiczny sposób te przepisy, jakie mają moc obowiązującą względem praktykantów conceptowych zostających w politycznej służbie administracyjnej.

Ci asystenci mianowani będą początkowo na próbę.

Kandydaci, którzy wprawdzie nie zdali jeszcze egzaminu weterynarsko-fizykackiego, jednak wykażą, że uczynili zażość warunkom §. 2, lit. a) i b), a nadto udowodnią, że byli zatrudnieni najmniej rok jeden jako asystenci w jakimś weterynarskim zakładzie naukowym, lub jako weterynarze wojskowi, albo też, że najmniej przez taki sam przeciąg czasu wykonywali prywatną praktykę weterynarską, mogą w razie dopełnienia także innych warunków, przepisanych dla wstąpienia do służby rządowej, być mianowani asystentami weterynarskimi na próbę, o ile zobowiążą się zdać egzamin weterynarsko-fizykacki w przeciągu jednego roku. Termin ten może w przypadkach zasługujących na uwzględnienie być przedłużony przez naczelnika kraju o jeszcze jeden rok.

Po ukończeniu jednorocznej praktyki próbnej z zadowalniającym postępem i po zdaniu egzaminu weterynarsko-fizykackiego — o ile kandydata przy mianowaniu na próbę tymczasowo od tego egzaminu uwolniono — otrzymują asystenci weterynarscy stałą posadę urzędników rządowych.

Weterynarze powiatowi i starsi weterynarze powiatowi.

§. 5.

Przy starostwach ustanowieni będą weterynarze powiatowi w X. stopniu służbowym urzędników rządowych i starsi weterynarze powiatowi w IX. stopniu służbowym, przyczem przestrzegana będzie zasada, że w każdym obszarze administracyjnym, podlegającym jednej politycznej władzy krajowej, trzy piąte tych weterynarzów rządowych zaliczone być mają do X. stopnia służbowego, a dwie piąte do stopnia IX.

Przy każdym starostwie powinien być z reguły albo jeden weterynarz powiatowy albo starszy weterynarz powiatowy.

Inspektorowie weterynarscy.

§. 6.

Do regularnego sprawowania obowiązków weterynarskich przy politycznych władzach krajowych mianowani będą w miarę potrzeby inspektorowie weterynarscy w VIII stopniu służbowym urzędników rządowych, których zadaniem ma być zastępowanie

referenta zawodowego (§. 7), osobliwie w podróżach służbowych, odbywanych bądź peryodycznie, bądź w razie szczególnej potrzeby, a mających na celu wykonywanie osobistego nadzoru nad wszystkim, co się tyczy spraw weterynaryjnych w dotyczącym obszarze administracyjnym.

Krajowi referenci weterynarscy.

§. 7.

Jako referenci zawodowi w sprawach, dotyczących się krajowej administracji weterynaryjnej, ustanowieni będą przy politycznych władzach krajowych weterynarze urzędowi w VII. stopniu służbowym urzędników rządowych, mający nazwę „referentów weterynarskich krajowych“.

Po dłuższej, pełnej niepospolitych zasług działalności na tem stanowisku, mogą krajowi referenci weterynarscy przejść do VI. stopnia służbowego urzędników rządowych.

W obradach Krajowej Rady zdrowia, dotyczących się spraw weterynaryjnych, mają wzmiankowani referenci głos decydujący.

Naczelnia administracja weterynaryjna.

§. 8.

Do załatwiania spraw, należących do administracji weterynaryjnej w Ministerstwie spraw wewnętrznych, ustanowiona będzie stosowna ilość weterynarzów rządowych, którzy albo należąc będą do etatu urzędników ministeryalnych albo przez Ministra spraw wewnętrznych powołani będą do pełnienia obowiązków z etatu weterynarzów rządowych, ustanowionych w poszczególnych obszarach administracyjnych (§. 3, lit. a do e).

Jako referent zawodowy w sprawach, dotyczących się naczelnej administracji weterynaryjnej, ustanowiony będzie w Ministerstwie spraw wewnętrznych weterynarz, posiadający kwalifikacye niniejszą ustawą przepisane, który ma być zamieszczony z reguły w VI. a wyjątkowo w V. stopniu służbowym urzędników rządowych i mieć będzie nazwę „ministeryalnego referenta weterynarskiego“.

W obradach Najwyższej Rady zdrowia, dotyczących się spraw weterynaryjnych, ministeryalny referent weterynarski ma głos decydujący.

Poruczanie nadzwyczajnych czynności.

§. 9.

Weterynarzom rządowym, pełniącym służbę w rządowej administracji weterynaryjnej, mogą polityczni naczelnicy krajowi a względnie Minister spraw wewnętrznych, poruczać w sprawach tej gałęzi administracji także nadzwyczajne czynności, wychodzące poza obręb prawidłowego pełnienia ich obowiązków (§§. 4 do 8).

Postanowienia przejściowe.**§. 10.**

Co się tyczy osób, które rozpoczęły studia weterynarskie, zanim jeszcze plan nauk, obwieszczony rozporządzeniem Ministra wyznań i oświaty z dnia 27. marca 1897, Dz. u. p. Nr. 80, nabył mocy obowiązującej, dowody przepisane w myśl §. 2, lit. *a*) i *b*) do uzyskania prowizorycznej albo stałej posady weterynarzów urzędowych w rządowej administracji weterynaryjnej, zastąpione będą przedłożeniem dyplomu weterynarskiego, uzyskanego według postanowień obwieszczenia ministerjalnego z dnia 12. lipca 1871. Dz. u. p. Nr. 97 (§. 19).

Koncypiści weterynarscy, którzy obecnie są ustanowieni przy politycznych władzach krajowych jako urzędnicy rządowi w X. stopniu służbowym, posunięci zostaną jako starsi weterynarze powiatowi do klasy IX, a ilość ich należy przy przepisaniu w §. 5 ustanawianiu liczby weterynarzy urzędowych, na tę klasę przypadających, wziąć w rachubę.

Weterynarze powiatowi, którzy w chwili wejścia w wykonanie ustawy niniejszej nie wysłużyli jeszcze pięciu lat w rządowej administracji weterynaryjnej, mogą być mianowani starszymi weteryna-

rzami powiatowymi dopiero po ukończeniu piątego roku służby.

Postanowienia końcowe.**§. 11.**

Ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej od pierwszego dnia tego miesiąca, który nastąpi bezpośrednio po miesiącu ogłoszenia.

Jednocześnie przestają obowiązywać postanowienia ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, dotyczące się mianowania i stosunku służbowego weterynarzy urzędowych, pełniących obowiązki w rządowej administracji weterynaryjnej, tudzież §. 2 ustawy z dnia 24. listopada 1876, Dz. u. p. Nr. 137.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. września 1901.

Franciszek Józef r. w.

Koerber r. w.

